

NHẬN THỨC SAI LẦM

Những điều nhận thức sai lầm theo thường thức phổ thông đều cho là sự thật; những điều nhận thức sai lầm như thế nào qua câu chuyện ĐIÊN và KHÔNG ĐIÊN mà tôi nhớ mường tượng như trong Kinh Bách Dụ có kể. Câu chuyện ĐIÊN và KHÔNG ĐIÊN như thế này: Ở vùng Thiên Sơn và Thông Lãnh, có một quốc gia nhỏ, trong đó tất cả thần dân uống nhầm nước suối có chất độc nên bị bệnh điên; ông vua hợp với quần thần thảo luận cách cứu chữa cho thần dân; nhóm thần dân bị bệnh điên cùng nhau tâu với vua của họ rằng, họ không có điên và ngược lại họ bảo ông vua mới bị bệnh điên; khi họ được vua trị hết bệnh thì họ mới biết họ bị bệnh điên. Câu chuyện này dụng ý cho chúng ta biết, có một số người nhận thức sai lầm mà không biết lại bảo người khác nhận

thức sai lầm, không khác nào mình bị bệnh điên mà lại chụp mũ bảo người khác bị bệnh điên. Những điều nhận thức sai lầm, đại khái được trình bày như sau:

1/- Nhận thức sai lầm thứ nhất: thí dụ, khi thấy gia đình nào sanh đứa con tật nguyền như có đứa con sanh ra hai đầu sáu tay, có đứa con sanh ra một đầu bốn mắt, hai miệng, hai lỗ mũi, vân vân liền kết tội vội vã kết luận cho những đứa bé đó bị bệnh di truyền do máu huyết của cha mẹ tạo nên; lối giải thích đây là lối giải thích sai lầm to lớn, khác nào người nhà quê lên thành, thấy nhà này xấu hơn nhà kia liền đổi thửa tại vật liệu xây cất; nhưng họ không biết nhà này xấu hơn nhà kia là tại Họ Đồ Kiểu Mẫu (Blueprints). Thì đây cũng vậy:

Theo Phật Giáo, những đứa trẻ bị tật nguyền nói trên không phải do di truyền của cha mẹ mà chính là do Nghiệp Tưởng (Visible Forms)

của chúng nó mang từ kiếp trước để làm kiểu mẫu xây dựng; còn tinh cha huyết mẹ của chúng nó chỉ là những vật liệu xây cất để hình thành tướng trạng của chúng nó. Tinh cha huyết mẹ của chúng nó không phải là nghiệp tướng cũng như những vật liệu xây cất không phải Họa Đồ Kiểu Mẫu. Những kẻ bị tật nguyễn chính là kiếp trước của chúng nó đam mê chơi những gems dị hình, hoặc đam mê ôm ấp thú vật trong lúc ngủ cũng như trong lúc thức, hoặc chuyên nghề chém giết súc vật vân vân; trong khi chúng đam mê hành động liền thâu vào tâm của chúng những hình ảnh của các con vật dị hình nói trên vân vân để làm hạt giống (chủng Tử) và mang qua kiếp này để xây dựng; khi đến kiếp này, nghiệp đam mê hoặc nghiệp sát hại của chúng liền chọn những vật dị hình đó trao cho Tâm Linh làm kiểu mẫu cho việc xây dựng thành hình tướng tật nguyễn của chúng nơi kiếp này. Những người

đã không biết nguồn gốc lại cố chấp cho những trẻ tật nguyền đây là do di truyền của cha mẹ tạo nên. Những kẻ vội vàng kết tội như trên chính là sự nhận thức sai lầm to lớn.

2/- Sư nhận thức sai lầm thứ hai: chấp cho Não Bộ của con người là kho chứa. Có một số người cho rằng: bao nhiêu công trình học hỏi, bao nhiêu công trình tu luyện, trải qua từ cập sách đến trường cho đến trở thành nhà bác học, tất cả tài liệu đó đều chứa trong Não Bộ. Cũng như những hình ảnh bạn bè thân thiết, những bạn trai bạn gái, những hình ảnh các thăng cảnh, các thành phố đã đi qua vân vân đều chứa trong Não Bộ. Những nhận thức này không chính xác có những điểm sau đây:

*- Não Bộ của con người chu vi cao lăm là ba tấc vuông, đã nhỏ bé như thế thì làm sao có khả năng dung chứa hết tất cả công trình tu học và công trình đào luyện mấy chục năm

qua và những hình ảnh đã tham quan lâu năm vân vân. Chúng ta tưởng tượng Não Bộ là một kho chứa thì bao nhiêu hồ sơ dồn vào đó giống như một đống rác không hơn không kém, khác nào ông thợ nhiếp ảnh, chỉ một cuốn phim cứ chụp mãi vô số hình ảnh vào trong nó thì bao hình ảnh đó không ra chi. Hơn nữa những hình ảnh trong Não Bộ ai là người đứng ra sắp xếp có thứ tự mỗi khi chúng ta muốn nhớ bất cứ hình ảnh nào năm xưa liền hình ảnh đó hiện ra ngay không lẩn lộn.

*- Những tế bào trong Não Bộ con người không có độ bền, nghĩa là luôn luôn thay đổi theo chiều chuyển hóa khởi điểm từ bé nhỏ lần lần lớn lên và cho đến già chết, những tế bào này chết nhường cho những tế bào mới thay thế và cứ thay thế nhau mãi cho đến ngày trưởng thành. Những tế bào năm xưa trong Não Bộ đã chết, nghĩa là những tài liệu năm xưa mà chúng ta tu học đã bị chúng nó phế bỏ

từ lâu và chúng nó phế bỏ tài liệu trước khi trở về quá khứ. Còn ngày nay trong Não Bộ những tế bào hoàn toàn mới lạ thì làm sao có những tài liệu năm xưa để cung ứng cho chúng ta mỗi khi nhớ lại. Theo Khoa Học, Não Bộ chỉ đóng vai Monitor, Tâm Linh mới chính là Harddisk (kho chứa).

Theo Phật Giáo, Não Bộ con người chỉ là văn phòng của sáu Tâm Thức mà sáu Tâm Thức chính là nhân viên của Tâm Linh. Sáu Tâm Thức này có nhiệm vụ thâu ảnh mang vào giao cho Harddisk Tâm Linh cất giữ. Sáu Tâm Thức sinh hoạt trong Não Bộ chỉ có 12 giờ trong ngày rồi sau đó phải đóng cửa các văn phòng để đi nghỉ. Khi sáu Tâm Thức đóng cửa các văn phòng để đi nghỉ thì lúc đó chúng ta cũng phải đi ngủ theo, chúng ta đi ngủ không có nghĩa là chúng ta đã chết; sáng bữa sau, sáu Tâm Thức vào Não Bộ mở cửa văn phòng hoạt động trở lại thì lúc đó chúng ta thức giấc. Còn

khi sáu Tâm Thức sinh hoạt suốt đêm 24 giờ, không chịu đóng cửa văn phòng thì lúc đó chúng ta đành phải uống thuốc ngủ, nếu không, lâu ngày Não Bộ sẽ bị bệnh, không khéo chúng ta trở thành điên loạn. Khi nào sáu Tâm Thức đóng cửa văn phòng trong Não Bộ vĩnh viễn thì báo hiệu Tâm Linh chúng ta sắp ra đi bỏ lại thân xác hôi thối rồi chuẩn bị bước sang kiếp sau trong đó mang theo tất cả tài liệu. Tóm lại Não Bộ không phải kho chứa các tài liệu mà ai đó cho nó là kho chứa các tài liệu, đấy là nhận thức sai lầm.

3/- Nhận thức sai lầm thứ ba: chủ trương học thuyết Tinh Trùng. Tinh Trùng là một loại Vi Sanh thuộc động vật hạ đẳng không đồng tính với con người thì không thể nào xây dựng sanh mạng và cơ quan sinh lý của một con người mà chính con người không có khả năng làm công việc đó. Tinh trùng của người cha theo Phật giáo là Tăng Thượng Duyên giúp con người

nẩy nở và phát triển, trước hết là kích thích noãn châu của người mẹ mở cửa cho Tâm Linh A Lại Da chun vào xây dựng; Tinh cha nếu không mở cửa noãn châu của người mẹ thì noãn châu của người mẹ không có sanh mạng để làm điểm tựa liền bị hư thối biến thành kinh nguyệt chảy ra ngoài. Còn noãn châu của người mẹ là Sở Duyên Duyên, nghĩa là chỗ làm trợ duyên ban đầu (sở duyên) cho nhân duyên con người chun vào nương tựa và khởi điểm từ cục máu trở thành hình tướng cho kiếp này. Nói dễ hiểu hơn tinh cha huyền mẹ chỉ là vật liệu để xây cất sanh mạng con người mà thôi. Nếu có ai giải thích cho rằng, con người được sanh ra là do tinh cha huyết mẹ tao nên, Đây cũng là sự nhận thức sanh lầm.

4/- Sự nhận thức sai lầm thứ ba: là thuyết DNA. Yếu tố DNA gồm có những chất sau đây:

D: viết cho đủ là Deoxygenate, tức là tên gốc của Gènes.

N: viết cho đủ là Nucleus (hạt nhân cấu tạo)

A: viết cho đủ là Acid.

Theo tác phẩm “Con Người Được Sanh Ra Từ Đâu” cùng một tác giả có viết: “Những chất này là những tế bào cực vi đã có sẵn trong Tinh Tử của cha để di truyền cho con về thể xác. Theo ông Julian Huxley, một nhà sinh lý học nổi tiếng ở nước Anh đã viết về Gènes được trích ra trong quyển Nghiệp Báo, trang 19, do Đại Đức Nàràdà Mahà Thera thuyết giảng tại Kỳ Viên Tự Sài Gòn năm 1959: “Trong thân thể con người có những Gènes (là những cực vi tế bào trong tinh tử, do đó mà giống cha truyền qua cho con gọi là định luật truyền thống). Do những Gènes này mà cha truyền qua cho con màu sắc, cao thấp, mập

ốm, thọ yếu..v..v.... Tất cả những sự di truyền đều do đó mà ra.”

“Những chất trên đều thuộc loại vật lý và hoàn toàn thụ động, không có tri giác trong việc kiến tạo và chính chúng nó cũng không có khả năng tự phát, không thể tự nẩy nở lớn lên và cũng không thể duy trì sanh mạng con người tồn tại mãi nếu Tâm Thức rút lui không thiếp tục hiện hữu. Giả sử những chất này có khả năng tri giác trong việc kiến tạo và chủ động trong việc tự phát thì con người nhất định lớn lên mãi không có giới hạn cao thấp, và tồn tại mãi không có vấn đề già chết, nguyên vì chính chúng nó luôn luôn nẩy nở, luôn luôn phát triển không ngừng mà hơn nữa các nhà khoa học có thể phát minh ra chúng để bồi dưỡng con người không cho hoại diệt.”

“Còn như DNA hay Gènes có khả năng quyết định sự cao thấp, thọ yếu của con người theo

như nhà Sinh Lý Học Julian Huxley chủ trương thì mâu thuẫn lại thuyết Di Truyền khả năng tính nẩy nở và phát triển không ngừng của DNA hay Gènes. Nhưng trên thực tế con người không phải như vậy và cũng không được như vậy, do đó những thuyết này cũng không thể tin tưởng được. Những học thuyết Tinh Trùng, DNA hay Gènes xét cho cùng đều thuộc về Duy Vật Biện Chứng chủ trương mà

Phật Giáo thì thuộc hệ phái Duy Tâm, nguyên vì trong con người có tư tưởng, tình cảm, hiểu biết thuộc hệ thống tâm linh hiện đang làm chủ mọi sinh hoạt và bản chất của Tâm Linh hoàn toàn không phải vật lý mà cũng không phải do vật lý sanh ra.”

Qua những điều trình bày trên cho chúng ta nhận thấy, thuyết DNA hay Gènes không có khả năng xây dựng hệ thống sinh lý của con người. Có người bảo rằng, một người phụ nữ

lập gia đình mà không có con và người phụ nữ đó muốn có con liền chấp nhận cho Bác sĩ lấy DNA của một người đàn ông khác không phải chồng của mình cấy vào tử cung của người phụ nữ đó thế là người phụ nữ đó có thai và sanh được một đứa con. Đây là hình thức ngoại tình hợp pháp chọn lấy Di Truyền của hệ thống người đàn ông khác mà không phải hệ thống Di Truyền của chồng mình. Điểm quan trọng ở chỗ ai xây dựng hệ thống sinh lý từ cục máu trong bụng mẹ trở thành đứa con để sanh ra và lớn lên? Cụ thể như trứng gà có trống, Gà mẹ chỉ ấp trứng mà thôi, nhưng ai xây dựng sinh lý gà con trong trứng và chờ đến ngày mổ trứng chun ra?

Điều đáng chú ý, Tâm Linh (Linh Hồn) con người ngoài việc xây dựng sinh lý con người, còn nẩy nở và phát triển theo con người, nghĩa là con người to lớn bao nhiêu thì Tâm Linh cũng to lớn bấy nhiêu để bảo vệ sanh mạng

con người; nói cách khác, sanh mạng con người chính là sanh mạng Tâm Linh. Thí dụ cho dễ hiểu, chúng ta xem phim Tam Tạng thỉnh Kinh, thấy hình tướng Tam Tạng trên màn ảnh, thân thể của Tam Tạng chính là thân thể của điện, ngoài thân thể của điện không có thân thể của Tam Tạng; thì đây cũng vậy, thân thể của con người chính là thân thể của Tâm Linh, ngoài thân thể Tâm Linh không có thân thể con người; cụ thể như con người trở nên già cả, da con người trở nên nhăn nheo, thân thể con người yếu dần là do Tâm Linh con người rút lui dần để bồi xác lại sau lưng, nhưng vì bộ xương cách trí trong thân thể con người chống đỡ cho nên người già không bị teo nhỏ lại.

Cặp mắt con người không thể thấy được Tâm Linh, nguyên vì theo khoa học cặp mắt con người chỉ thấy nhau bằng ảo giác (Illusions) thì làm sao thấy được Tâm Linh mà không thấy được Tâm Linh thì lại cho là con người không

có linh hồn; hơn nữa sáu Tâm Thức là nhân viên của Tâm Linh, cặp mắt của con người chỉ biết được chúng khi chúng sinh hoạt và không biết được chúng ở đâu khi chúng nghỉ ngơi; cũng giống như cặp mắt con người chỉ thấy được điện khi bóng đèn cháy và không thấy được điện khi điện cúp. Cặp mắt thịt của con người không bao giờ thấy được quá tầm nhận thức của mình, nghĩa là họ không thể thấy biết được những người thấy biết bằng quán chiếu. Họ đã không thấy biết được giống như những người thấy biết bằng quán chiếu rồi lại chụp mũ cho họ là những kẻ mê tín dị đoan. Họ thật là nhận thức sai lầm quá đáng.

5/- Tóm lại, những điều nhận thức sai lầm đại khái như: thứ nhất về Di Truyền sanh con tật guyên, thứ hai về Não Bộ là kho chứa, thứ ba về Học Thuỷt Tinh Trùng, thứ tư về Học Thuỷt DNA, đây là những điều nhận thức sai lầm trên cơ bản và theo Phật Giáo còn những

nhận thức sai lầm trên phương diện hình tướng vạn pháp thì cũng quá nhiều, ở đây không thể kê khai hết được. Riêng trên phương diện pháp tánh của vạn pháp chỉ có huệ nhãnh của đức Phật mới thấy biết được, còn hạng phàm phu mắt thịt của con người thì không thể nào thấy biết được, cũng giống như những gì thấy biết của nhà Bác Học hạng thường dân không học không thể nào biết đến được. Vì không biết đến được như các đức Phật, cho nên hạng phàm phu vô số người đều nhận thức sai lầm. Hiện nay có một số người nhận thức sai lầm đối với Phật Giáo, đã vậy còn đưa lên trên mạng, trên YouTube tưởng mình là hiểu biết đúng, trí tuệ cao, không ngờ vô tình họ giúp cho các khán thính giả đó đây thấy mặt trái ngây ngô của họ và cũng vì nhận thức sai lầm của họ tôi đành phải viết bài này giúp cho các thính giả minh định lẽ đúng sai, chân vọng của

mọi vấn đề. Xin sám hối các thính giả về chủ
đề này.

Viết xong ngày 12.03.2020

Thích Thắng Hoan

Chùa Phật Quang

Trung Tâm Phiên Dịch và Sáng Tác.